Anotace - Výstavní soubor II

Svobodová Kateřina, II. Ročník 2018/2019

KDYŽ…

Narodil se roku 1921 a bylo mu čerstvých 18 let, když se rozhodl opustit mlčky rodinu a dostat se přes již okupované Slovensko do Budapeště na naše velvyslanectví.

Vyrazil jen s jedním dokladem schovaným v botě, s kouskem jídla a hrstkou drobných na vlak. Cesta nebyla snadná. Odkázán byl i částečně na důvěru k lidem, které neznal a v nouzi oslovil. Od Budapeště již byl organizován transport tzv. „Balkánskou cestou“ do Agde ve Francii, kde se budovaly první československé jednotky – posléze čs. pěší pluky. Nashromáždilo se přes 3500 vojáků a do března 1940 jich bylo na 13 614. Dostalo se mu minimálního výcviku, očkování a základní polní výbavy. Přidělen byl k 1. Čs. pěšímu pluku, který byl převelen k francouzským divizím. Útok Německa. Tvrdé boje u řeky Marny. Přesun. Ústup. Ústupné boje vrcholily kapitulací Francie. Neuměl plavat. Vysílen a s kapkou štěstí se mu podařilo dostat se na loď plující do Anglie – Liverpoolu a odtamtud do Chomondeley Campu. Stanový tábor se stal na několik měsíců jeho domovem. Výcvik, kurzy angličtiny, večírky, povinnosti, ale také láska. V řadách zformované 1. Čs. samostatné obrněné brigády se zúčastnil bojů u Dankerque, kde bylo úkolem paralyzovat a zlomit fanatického admirála Frisiuse.

Domů se vrátil až 18. 5. 1945. Vrátil se živ a zdráv, ale svého tatínka již nespatřil. Za své služby vlasti na západní frontě si během totalitního režimu vysloužil jen ponižování a šikanování. Vše v tichosti a nekonfliktně snášel.

Zemřel 10. 5. 2019.